

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Încheiere din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	2–4
Încheiere din 30 ianuarie 2018	5
Sentința civilă nr. 596 din 13 februarie 2018 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	5–13
Decizia nr. 2.811 din 25 iunie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal	13–16

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHIEIRE

Sedința publică din 16 ianuarie 2018

Dosar nr. 2.738/2CAF/2017

Curtea constituită din:

Președinte: O.S.

Grefier: A.C.F.

Pe rol este soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București și Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, având ca obiect „obligare emitere act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, în ordinea listei, a răspuns reclamantul, prin avocat Daniel Radu, cu împuternicire la dosarul cauzei, și pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București, prin consilier juridic Irina Elena Gheorghe, care depune la dosar Delegația nr. 667/09.01.2018, lipsind pârâții Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței de judecată faptul că pârâții Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene a depus la dosar, prin serviciul de registratură al secției, documentația administrativă, în trei exemplare, după care:

Curtea procedează la comunicarea documentației administrative către părțile prezente.

Curtea învederează că pârâții, Inspectoratul de Stat în Construcții București, a invocat excepția tardivității cererii completatoare, excepția inadmisibilității cererii completatoare și excepția lipsei calității procesuale active a acestei pârâte în ceea ce privește cererea completatoare formulată de către reclamantul

Instanța, din oficiu, pune în discuția contradictorie a părților stabilirea naturii juridice a capetelor de cerere din cererea de chemare în judecată, prin raportare la prevederile art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit cărora persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale și prin raportare la prevederile art. 30 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora cererile în justiție sunt principale, accesorii, adiționale și incidentale.

În această privință, curtea învederează că manifestarea de voință a pârâților, Inspectoratul de Stat în Construcții București, în ce privește soluționarea cererii reclamantului, este încorporată în cuprinsul adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de această pârâtă, iar aceste adrese reprezintă acte administrative în accepțiunea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2005.

Astfel, reclamantul a solicitat prin primele două capete de cerere obligarea pârâților să soluționeze pe fond cererea acestuia de preschimbare a certificatului de atestare tehnică

profesională seria U nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și de preschimbare a certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999, iar prin capătul al treilea de cerere acesta a invocat excepția de nelegalitate a adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București, care încorporează manifestarea de voință a pârâților în ce privește soluționarea cererii reclamantului.

Astfel, prin raportare la prevederile art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și prin raportare la prevederile art. 30 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea învederează că primele două capete de cerere au natura juridică a acțiunii în reparare a prejudiciului.

Totodată, în lumina prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 repararea prejudiciului este condiționată de anularea adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București care au generat acest prejudiciu, în privința cărora reclamantul a invocat excepția de nelegalitate a acestor acte administrative.

În acest context, curtea pune în discuție admisibilitatea primelor două capete de cerere prin raportare la prevederile art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, având în vedere că reclamantul nu a solicitat și anularea adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București.

Reclamantul, prin avocat, apreciază că orice inadmisibilitate care se întrevine prin situația în care nu s-ar fi atacat un act administrativ tipic, ci unul atipic ar conduce la o încălcare a drepturilor la un proces echitabil.

Se poate preciza faptul că în conformitate cu dispozițiile art. 22 alin. (4) din Codul de procedură civilă raportat la prevederile art. 28 din Legea nr. 554/2004, instanța poate să pună în vedere reclamantului să își precizeze petitele cererii de chemare în judecată.

Reclamantul, prin avocat, își precizează cerere de chemare în judecată în sensul că anularea adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București reprezintă capătul principal de cerere, iar obligarea pârâților să soluționeze pe fond cererea acestuia de preschimbare a certificatului de atestare tehnică profesională seria U nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și de preschimbare a certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999, iar prin capătul al treilea de cerere acesta a invocat excepția de nelegalitate a adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București reprezintă capătul de cerere accesoriu având ca obiect recunoașterea dreptului reclamantului.

Apreciază că adresele nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâții Inspectoratul de Stat în

Construcții București încorporează un refuz nejustificat de a soluționa pe fond cererea reclamantului de preschimbare a certificatului de atestare tehnică profesională seria U nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și de preschimbare a certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999.

Precizează faptul că petitele constau în atacarea actului administrativ, fie el interpretat la nivelul instanței ca fiind un act administrativ tipic sau atipic, reclamantul urmărind anularea celor două adrese.

Reclamantul precizează faptul că cererea de chemare în judecată are un caracter confuz, iar pentru a nu i se încălca accesul liber la justiție, cererea de chemare în judecată are ca obiect anularea celor două adrese, cu menținerea celor două capete de cerere astfel cum au fost formulate și precizate, și învederează faptul că renunță la invocarea excepției de nelegalitate a acestor acte administrative.

Pârâtul, Inspectoratul de Stat în Construcții București, prin consilier juridic, consideră faptul că cele două adrese nu reprezintă acte administrative tipice prin care s-a soluționat cererea reclamantului.

Învederează faptul că lasă la aprecierea instanței modificarea cererii de chemare în judecată, iar în subsidiar arată că se opune modificării cererii de chemare în judecată.

Curtea reține că în cauză sunt incidente prevederile art. 204 alin. (2) pct. 4 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, cu toate acestea, nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță când se înlocuiește o cerere în constatare printr-o cerere în realizarea dreptului sau invers, atunci când cererea în constatare este admisibilă.

Astfel, prin efectele juridice pe care le produce, curtea reține că excepția de nelegalitate reglementată de prevederile art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 poate fi asimilată unei acțiuni în constatare reglementată de prevederile art. 35 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora cel care are interes poate să ceară constatarea existenței sau inexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului pe orice altă cale prevăzută de lege.

Curtea reține că admiterea excepției de nelegalitate prevăzută de art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 are ca efect constatarea nelegalității actului administrativ unilateral cu caracter individual care face obiectul excepției de nelegalitate, iar, prin raportare la efectele juridice pe care le produce admiterea excepției de nelegalitate, aceasta poate fi asemănată unei acțiuni în constatare.

În aceste condiții, curtea reține că cererea reclamantului având ca obiect înlocuirea excepției de nelegalitate a adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții București cu o acțiune având ca obiect anularea acestor adrese se încadrează în prevederile art. 204 alin. (2) pct. 4 din Codul de procedură civilă, astfel încât nu are loc o modificare a cererii de chemare în judecată după primul termen de judecată, pentru care este necesar acordul expres al pârâților, potrivit art. 204 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 152 din Codul de procedură civilă cererea de chemare în judecată sau pentru exercitarea unei căi de atac este valabilă făcută chiar dacă poartă o denumire greșită.

În subsidiar, curtea reține că se impune o interpretare realistă, iar nu formală, a cererii de chemare în judecată, în funcție de scopul urmărit de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar nu prin raportare la termenii folosiți în petitul acesteia, iar în această privință curtea reține că prin cererea de chemare în judecată reclamantul a înțeles să

formuleze cerere în anulare a adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții București.

Instanța acordă cuvântul asupra excepției lipsei procesuale pasive a pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții București în ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea Ordinului nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 emis de ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003.

Pârâtul, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției astfel cum a fost invocată în cuprinsul întâmpinării, pârâtul doar pune în aplicare cele prevăzute de acel ordin.

Reclamanta, prin avocat, arată faptul că pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții București nu a fost chemat în judecată în calitate de pârât în ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea Ordinului nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 emis de ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003.

Potrivit art. 36 din Codul de procedură civilă calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.

Având în vedere prevederile art. 36 din Codul de procedură civilă, curtea respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții București, în ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea prevederilor art. 70 din Ordinul MDRAP nr. 1.895/13.08.2016 întrucât reclamantul a formulat acest capăt de cerere doar în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

Curtea reține că reclamantul nu a chemat în judecată pe pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții București în ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea Ordinului MDRAP nr. 1.895/13.08.2016, ci a formulat acest capăt de cerere doar în contradictoriu cu emitentul actului administrativ, respectiv pârâtul MDRAP.

La interpelarea instanței de judecată, referitor la procesul în care pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții București este parte, proces prin care s-a dispus anularea art. 70 din Ordinul ministrului nr. 1.895/13.08.2016, consilierul juridic al acestuia depune jurisprudență în acest sens, precizând faptul că nu este definitivă, caz în care ar fi avut efect *erga omnes*.

Curtea acordă cuvântul părților prezente în dezbaterile probatoriului:

Reclamantul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile, sens în care depune la dosar, în dublu exemplar, un extras din Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Brașov, privind profesiile liberale care se exercită în baza unor legi speciale, fără înregistrare la registrul comerțului, din care fac parte și categoriile enunțate.

Pârâtul, prin consilier juridic, solicită de asemenea încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la prezentul termen de judecată.

Atât reclamantul, cât și pârâtul arată faptul că nu se opun încuviințării probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Curtea, având în vedere prevederile art. 258 raportat la art. 254 și art. 255 din Codul de procedură civilă, încuviințează pentru reclamant și pârât proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, apreciind că aceasta este admisibilă și de natură a conduce la soluționarea litigiului în fond și constată proba administrată.

Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul în dezbaterile fondului.

Reclamantul, prin avocat, arată că este abuziv să se aprecieze faptul că doar depășirea aceluia termen este suficientă la pierderea efectivă a dreptului de exercitare a profesiei, cu recăștigarea doar în baza unor proceduri greoaie și costisitoare,

este una nejustificată, nevizând protejarea unui interes public și, oricum, nu atinge standardul de proporționalitate în raport cu mijloacele utilizate.

Cu privire la art. 70 din Ordinul ministrului nr. 1.895/13.08.2016, a arătat faptul că acesta încalcă dreptul la muncă și la menținerea profesiei, neurmărind un interes legitim și fiind disproportional.

Solicită admiterea acțiunii principale, astfel cum aceasta a fost motivată, cu toate petitele sale.

Pârâtul, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii formulate de către reclamantul, ca neîntemeiată.

A solicitat instanței de judecată să constate că, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr.10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. organizează autorizarea și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al responsabililor tehnici cu execuția.

Conform prevederilor Legii nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, „în aplicarea prevederilor art. 201 [renumerotat art. 21 alin. (2) lit. b)], în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. va elabora procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția și va prelua de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice lista specialiștilor cu activitate în construcții atestați pentru competența de responsabil tehnic cu execuția și matca aferentă certificatelor de atestare tehnico-profesională emise pe numele acestora. Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

A precizat că, întrucât domnul nu a solicitat preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 alin. (1) din procedură, respectiv 31.12.2016, aflate la acea dată în valabilitate, acesta se afla în situația prevăzută la art. 70 alin. (1) din procedură, respectiv își pierduse calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își mai putea desfășura activitatea.

A arătat că, în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (1) din Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția anterior intrării în vigoare a prezentei proceduri pot solicita, până la data de 31 decembrie 2016, preschimbarea atestatelor și legitimațiilor cu autorizații și legitimații emise de I.S.C. Neexercitarea dreptului de depunere a dosarelor de preschimbare a atestatului

și a legitimației emise de I.S.C. și de prelungire a vizei atestării profesionale de responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții, până la termenul-limită de 31.12.2016 stipulat de prevederile legale sus-invocate, atrage pierderea calității de responsabil tehnic cu execuția. Acest efect legal este reglementat, astfel cum a arătat mai sus, de art. 70 alin. (1) din procedura invocată, precizând faptul că persoanele care nu au solicitat preschimbarea atestatelor/legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 vor pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își vor mai putea desfășura activitatea.

A învederat că, la data solicitării persoanei în cauză, dispoziția legală sus-menționată și-a produs deja efectul, persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția care nu au depus dosar de preschimbare până la 31 decembrie 2016 pierzându-și această calitate.

A arătat că dispozițiile art. 70 alin. (2) reglementează posibilitatea persoanelor care au pierdut calitatea de responsabil tehnic cu execuția să solicite autorizarea conform Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, în vederea exercitării activității de responsabil tehnic cu execuția, respectiv pe bază de examen organizat de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.

Având în vedere prevederile legale și aspectele sus-menționate, a învederat faptul că domnul solicită preschimbarea atestatului și a legitimației emise de I.S.C., precum și prelungirea vizei atestării profesionale de responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții, fără a avea un temei legal, deși instituția noastră, prin ordinele inspectorului general sus-invocate și prin publicarea acestora pe site-ul instituției, spre informare publică, a dat posibilitatea tuturor persoanelor atestate, ca până la data de 31 decembrie 2016, să solicite I.S.C. preschimbarea atestatelor și legitimațiilor.

Termenul de 31 decembrie 2016 trebuie interpretat ca un termen de decădere în care domnul putea să solicite preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în cauză.

Față de excepția de nelegalitate invocată de către reclamant, vă rugăm să o respingeți, întrucât, așa cum am arătat, susținerile și răspunsurile instituției noastre transmise acestuia (pe care le anexăm) sunt bazate pe prevederile legale în materie, sus-invocate, respectiv Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, și Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016.

Pentru toate aceste considerente, a solicitat instanței de judecată respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată. În drept, și-a întemeiat susținerile în baza dispozițiilor noului Cod de procedură civilă și ale Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată.

Curtea reține cauza în pronunțare pe excepția necompetenței materiale a instanței.

C U R T E A,

pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise cu privire la excepția necompetenței materiale a instanței,

D I S P U N E:

Amână pronunțarea la data de 30.01.2018.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16.01.2018.

PREȘEDINTE
O.S.

Grefier,
A.C.F.

ÎNCHEIERE
Ședința publică din 30.01.2018

CURTEA,

în aceeași compunere și pentru aceleași motive, va amâna pronunțarea, astfel:

DISPUNE:

Amână pronunțarea pentru data de 13.02.2018.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 30.01.2018.

PREȘEDINTE
O.S.

Grefier,
A.C.F.

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 596
Ședința publică de la 13 februarie 2018

Dosar nr. 2.738/2CAF/2017

Curtea constituită din:
Președinte: O.S.
Grefier: A.C.F.

Pe rol este soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul, în contradictoriu cu pârâții **Inspectoratul de Stat în Construcții București și Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene**, având ca obiect „obligare emitere act administrativ”.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 16.01.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre civilă, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 30.01.2018, respectiv 13.02.2018, când a reținut următoarele:

CURTEA,

deliberând, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 7.04.2017, cu nr. 2.738/2CAF/2017, reclamantul a formulat acțiune de contencios administrativ împotriva pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții București, solicitând instanței de judecată ca, în urma probelor ce le va administra și a hotărârii ce o va pronunța, să se dispună:

— obligarea pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții București să procedeze, prin Comisia de autorizare, la analizarea dosarelor înaintate de reclamant și înregistrate la I.S.C. București cu nr. 2.948/27.01.2017 și 2.946/27.01.2017, emițând o decizie sau o dispoziție în sensul autorizării sale;

— obligarea pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții București (prescurtat I.S.C.), care în urma analizării dosarelor, evocate mai sus, prin Comisia de autorizare să procedeze la preschimbarea certificatului de atestare tehnică profesională seria U nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și la preschimbarea certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999, acte emise de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului (M.D.R.T.) pentru competența de responsabil tehnic de execuție într-un certificat de autorizare

(și o legitimație aferentă), acte emise de către I.S.C. București, pentru competența de responsabil de execuție în domeniul Construcții rutiere și drumuri, cu valabilitate începând de la data depunerii și înregistrării dosarelor la I.S.C. București cu nr. 2.946 și 2.948 din 27.01.2017.

A învederat instanței faptul că a formulat și excepția de nelegalitate, asupra conținutului răspunsurilor înaintate de I.S.C. București, prin Adresa nr. 4.479/7.02.2017 și prin Adresa nr. 10/386/27.03.2017, ca fiind ilegale, încalcându-mi-se dreptul de liberă practică, în calitate de responsabil tehnic de execuție, dobândit prin certificatul de atestare M.D.R.T. seria U nr. 09032/22.05.2012 și prin certificatul de atestare M.D.R.T. seria N nr. 05138/2.11.1999, a căror valabilitate a fost prelungită, prin Ordinul inspectorului general al I.S.C. cu nr. 1.985/29.12.2016 (de modificare a Ordinului inspectorului general al I.S.C. nr. 47/2016), până la data de 31.05.2017.

În motivarea acțiunii, reclamantul a învederat instanței de judecată că, în conformitate cu Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și pe baza Hotărârii Guvernului României nr. 1.631/2009, referitoare la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor în construcții, mi s-a eliberat Certificatul de atestare tehnico-profesională seria U nr. 09032/22.05.2012, de către M.D.R.T., pentru calitatea și competența de responsabil tehnic de execuție, în domeniul Construcții rutiere, drumuri, valabil până la data de 22.05.2017 (valabilitatea acestor acte era limitată la 5 ani, după care se putea prelungi valabilitatea la cerere), adică prelungirea valabilității acestui certificat se încadra în data-limită de 31.05.2017, menționată în Ordinul I.S.C. nr. 1.985/29.12.2016.

Al doilea certificat de atestare profesională M.D.R.T. are seria N nr. 05138/2.11.1999, pentru calitatea de responsabil tehnic cu execuția în domeniile: construcții, poduri și tunele (II2, Ib) și construcții căi ferate (JII), fiind îndeplinite toate cerințele Legii nr. 10/1995.

Acest certificat de atestare are prelungită valabilitatea până la data de 12.01.2015, după care valabilitatea respectivului

certificat se prelungește automat, prin efectul legii, până la data de 12.01.2020, astfel încât acest certificat nici nu mai intra în rigorile Ordinului nr. 1.985 din 29.12.2016, emis de inspectorul general al I.S.C.

Inspectorul general al I.S.C. a emis Ordinul nr. 47/29.01.2016, prelungind valabilitatea legitimațiilor responsabililor tehnici de execuție, care expiră la data de 1.01.2016, până la data de 1.07.2016, sub rezerva îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 2 (respectiv de a depune dosarul de prelungire a vizei atestării profesionale la I.S.C.).

Ordinul nr. 47/2016 al inspectorului general al I.S.C. a suferit mai multe modificări succesive, ultima fiind prin Ordinul nr. 1.985/29.12.2016, prin care se prelungește valabilitatea legitimațiilor responsabililor tehnici de execuție, a căror valabilitate a expirat, începând cu data de 1.01.2016, până la data de 1.05.2017, sub rezerva îndeplinirii obligațiilor prevăzute la articolul 2, respectiv aceea de depunere a dosarului de prelungire a vizei atestării profesionale, cu toate documentele necesare, la I.S.C.

Prelungirea valabilității legitimațiilor și atestatorilor responsabililor tehnici de execuție, până la data de 31.05.2017, prin Ordinul nr. 1.985/29.12.2016 al inspectorului general al I.S.C. București, în conținutul acestui ordin, nu este condiționată de obligația depunerii dosarului, la I.S.C. București, până la o anumită dată, cu atât mai puțin până la data de 31.12.2016.

Este adevărat că prin Ordinul nr. 1.895/31.08.2016 al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767/30.09.2016, prevede obligația depunerii dosarelor persoanelor atestate ca responsabili tehnici cu execuția, la I.S.C. București, până la data de 31.12.2016, în vederea preschimbării autorizațiilor/legitimațiilor, dar această normă juridică vine în contradicție cu prevederile art. 1, punctele „1” și „2” din Ordinul nr. 1.985/29.12.2016 al inspectorului general al I.S.C. privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția, care expiră începând cu data de 1.01.2016 (fapt ce presupune și expirarea valabilității legitimațiilor/autorizațiilor și la data de 31.12.2016) până la data de 31.05.2017, sub rezerva îndeplinirii obligației de depunere a dosarului la I.S.C. fără a menționa un termen, care oricum se prelungește „ab initio” până la data de 31.05.2017, când s-a prorogată „ex lege” termenul de prelungire a valabilității acestor legitimații/autorizații.

Deoarece am depus dosarele nr. 2.946 și 2.948 la data de 27.01.2017, am intrat automat sub incidența Ordinului nr. 1.985/29.12.2016, fiindu-mi prelungită legitimația/autorizația până la data de 31.05.2017, perioadă de timp în care — după 31.12.2016—până la 31.05.2017 — trebuia să depun dosarul la I.S.C., care avea obligația de a mi-l analiza și, dacă era cu toate piesele legale incluse, trebuia să îmi emită certificatul de autorizare și legitimația aferentă.

A învederat instanței faptul că, în schimb, I.S.C., prin cele 2 adrese cu nr. 4.479/7.02.2017 și cu nr. 10.386/27.03.2017, îmi comunică faptul că prin Comisia de autorizare nu mi-a analizat cele 2 dosare cu nr. 2.946 și 2.948 din 27.01.2017, procedând nelegal și discriminatoriu, motiv pentru care invoc excepția de nelegalitate asupra acestor aspecte și a conținutului celor 2 adrese.

A considerat că I.S.C. București avea obligația legală de a-mi examina cele două dosare cu nr. 2.946 și 2.948 din 27.01.2017, pronunțându-se pe fondul pieselor celor două dosare, și să nu refuze examinarea lor, pretextând aspecte colaterale, legate de o presupusă decădere din dreptul subiectiv, datorat pretinsei nedepunerii a dosarelor până la data de 31.12.2016.

Astfel, nu i se poate lua dreptul de liberă practică atribuit legal, prin efectul Legii nr. 10/1995 și al Hotărârii Guvernului nr. 1.631/2009, atât timp cât nu am săvârșit nicio faptă care să

impună luarea unei asemenea măsuri, iar, în speța de față, atitudinea I.S.C. este abuzivă și arbitrară, deoarece, în fapt, prin încălcarea, chiar de către I.S.C. București, a Ordinului nr. 1.985/29.12.2016, emis chiar de către inspectorul general al I.S.C. București, mi se ia dreptul de liberă practică, neputând să profesz în meseria respectivă, pentru care cel puțin până la data de 31.05.2017 aveam acest drept, obținut legal, și chiar ulterior datei de 31.05.2017, conform Certificatului de atestare seria N nr. 05138 din 2.11.1999, valabil până la 12.01.2020.

Fiind astfel grav vătămat, în drepturile mele, solicit să mi se admită acțiunea, cu toate petitele sale, pentru intrarea în legalitate.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 1—18 din Legea nr. 554/2004.

În dovedirea acțiunii a solicitat instanței de judecată proba cu înscrisuri, inclusiv adresă la I.S.C. București, pentru a se înainta toată documentația aferentă celor 2 răspunsuri, și toate piesele dosarelor, înaintate de mine și înregistrate la I.S.C. București cu nr. 2.946 și 2.948/27.01.2017.

La data de 15.05.2017, pârâtu Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., în temeiul art. 205 și următoarele din Codul de procedură civilă, a formulat întâmpinare față de acțiunea formulată de către reclamantul, solicitând instanței de judecată ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună respingerea acțiunii formulate de către reclamantul, ca neîntemeiată.

În motivare, a arătat că reclamantul a transmis dosarul de prelungire a valabilității legitimației de responsabil tehnic cu execuția înregistrat la I.S.C. cu nr. 2.946/27.01.2017 și dosarul pentru preschimbarea atestatorilor și legitimațiilor aflate în perioada de valabilitate de responsabil tehnic cu execuția, înregistrat la I.S.C. cu nr. 2.948/27.01.2017.

Având în vedere modificările legislative, respectiv prevederile art. 68 alin. (1) din Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. nu a putut da curs solicitărilor domnului, răspunzându-i acestuia întocmai, prin Adresa înregistrată la I.S.C. cu nr. 10.386/27.03.2017 (pe care o anexăm).

A solicitat instanței de judecată să constate că, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. organizează autorizarea și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al responsabililor tehnici cu execuția.

Conform prevederilor Legii nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, „în aplicarea prevederilor art. 201 (renumerotat art. 21) alin. (2) lit. b), în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. va elabora procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția și va prelua de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice lista specialiștilor cu activitate în construcții atestați pentru competența de responsabil tehnic cu execuția și matca aferentă certificatelor de atestare tehnico-profesională emise pe numele acestora. Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice”.

Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată (r1), a intrat în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 11 septembrie 2015.

Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.895/2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică

al responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, denumită în continuare *procedură*, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 septembrie 2016.

Începând cu intrarea în vigoare a prevederilor art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10/1995, republicată (r1), I.S.C. a preluat atribuțiile legale în domeniul autorizării și confirmării periodice a dreptului de practică a RTE atestați, fără a dispune însă de pârghiile prin care să desfășoare această activitate.

A arătat faptul că, în acest context legislativ, au fost înregistrate solicitări din partea unor RTE atestați, cu legitimații aflate în perioada de valabilitate, sau cu valabilitate expirată, pentru confirmarea dreptului de practică, prin vizarea legitimațiilor.

Pentru a nu produce disfuncționalități în activitatea persoanelor atestate ca RTE a căror valabilitate a legitimațiilor expiră începând cu luna ianuarie 2016 sau a celor care doreau să exercite activitatea atestată, dar nu mai aveau legitimații în valabilitate anterior datei de 1.01.2016, I.S.C. a emis și publicat spre informare publică pe site-ul instituției următoarele:

— Ordinul inspectorului general al I.S.C. nr. 471/29.01.2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 1.07.2016 — perioadă la finalul căreia se preconiza să fie aprobată și publicată procedura. Procedura nu a fost aprobată și publicată până la data de 1.07.2016;

— Ordinul inspectorului general al I.S.C. nr. 393/1.07.2016 pentru modificarea Ordinului inspectorului general al I.S.C. nr. 47/29.01.2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 1.09.2016 — perioadă la finalul căreia se preconiza să fie aprobată și publicată procedura. Procedura nu a fost aprobată și publicată până la data de 1.09.2016;

— Ordinul inspectorului general al I.S.C. nr. 1.498/31.08.2016 pentru modificarea art. 1 din Ordinul inspectorului general nr. 47/2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 31.12.2016;

— Ordinul nr. 1.985 din 29.12.2016 pentru modificarea Ordinului inspectorului general nr. 47/2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 și modalitatea de prelungire a atestării și a valabilității legitimațiilor până la data intrării în vigoare a Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, cu modificările ulterioare — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 31.05.2017.

Ordinele inspectorului general al I.S.C. nr. 1.498/31.08.2016 și nr. 1.985/29.12.2016 au fost emise în aplicarea prevederilor procedurii, pentru a prelungi valabilitatea legitimațiilor până la emiterea autorizațiilor și legitimațiilor emise de I.S.C., pentru persoanele care au depus în termenul stabilit de procedură dosar de preschimbare a atestatelor și legitimațiilor emise de M.D.R.A.P.

Pentru prelungirea valabilității legitimațiilor și confirmarea dreptului de practică, persoanele atestate aveau obligația să depună un dosar având componența identică cu cea a dosarului pentru prelungirea vizei atestării profesionale a specialiștilor în

construcții, publicată pe site-ul M.D.R.A.P. la data emiterii Ordinului inspectorului general al I.S.C. nr. 47/2016.

I.S.C. a publicat pe site-ul instituției, spre informare publică, lista persoanelor care au depus dosar de prelungire a vizei atestării profesionale de RTE. Lista a fost actualizată permanent.

Potrivit prevederilor art. III alin. (2) din Ordinul M.D.R.A.P. nr. 1.895/2016 și ale art. 68 alin. (1) din anexa nr. 1 la ordin, „persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții anterior intrării în vigoare a acestui ordin pot solicita Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., până la data de 31 decembrie 2016, preschimbarea atestatelor și legitimațiilor” cu autorizații și legitimații emise în conformitate cu prevederile procedurii.

În conformitate cu dispozițiile art. 70 alin. (1) din procedură, „persoanele care nu au solicitat preschimbarea atestatelor/legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 alin. (1) vor pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își vor mai putea desfășura activitatea”.

Prin dosarul de prelungire a valabilității legitimației de responsabil tehnic cu execuția înregistrat la I.S.C. cu nr. 2.946/27.01.2017, domnul solicita prelungirea valabilității legitimației de la data de 22.05.2017, de la care expira viza, până la data de 31.05.2017 așa cum prevede art. 1 din Ordinul IG nr. 47/2016, modificat prin Ordinul IG nr. 1.895/2016.

Prin dosarul pentru preschimbarea atestatelor și legitimațiilor aflate în perioada de valabilitate de responsabil tehnic cu execuția înregistrat la I.S.C. cu nr. 2.948/27.01.2017, domnul a solicitat preschimbarea atestatului și legitimației de responsabil tehnic cu execuția seria U nr. 09032 eliberată la data de 22.05.2012, sus-menționată, și a atestatului și legitimației de responsabil tehnic cu execuția seria N nr. 05138 eliberată la data de 2.11.1999 cu viza de prelungire a valabilității până la data de 12.01.2020.

A precizat că, întrucât domnul nu a solicitat preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 alin. (1) din procedură, respectiv 31.12.2016, aflate la acea dată în valabilitate, acesta se afla în situația prevăzută la art. 70 alin. (1) din procedură, respectiv își pierduse calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își mai putea desfășura activitatea.

A arătat că, în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (1) din Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția anterior intrării în vigoare a prezentei proceduri pot solicita, până la data de 31 decembrie 2016, preschimbarea atestatelor și legitimațiilor cu autorizații și legitimații emise de I.S.C. Neexercitarea dreptului de depunere a dosarelor de preschimbare a atestatului și a legitimației emise de I.S.C. și de prelungire a vizei atestării profesionale de responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții, până la termenul-limită de 31.12.2016 stipulat de prevederile legale sus-invocate, atrage pierderea calității de responsabil tehnic cu execuția. Acest efect legal este reglementat, astfel cum a arătat mai sus, de art. 70 alin. (1) din procedura invocată, precizând faptul că persoanele care nu au solicitat preschimbarea atestatelor/legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 vor pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își vor mai putea desfășura activitatea.

A învederat că, la data solicitării persoanei în cauză, dispoziția legală sus-menționată și-a produs deja efectul, persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția care nu au depus dosar de preschimbare până la 31 decembrie 2016 pierzându-și această calitate.

Menționăm că dispozițiile art. 70 alin. (2) reglementează posibilitatea persoanelor care au pierdut calitatea de responsabil tehnic cu execuția să solicite autorizarea conform Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, în vederea exercitării activității de responsabil tehnic cu execuția, respectiv pe bază de examen organizat de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.

Având în vedere prevederile legale și aspectele sus-menționate, a învederat faptul că domnul solicită preschimbarea atestatului și a legitimației emise de I.S.C., precum și prelungirea vizei atestării profesionale de responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții, fără a avea un temei legal, deși instituția noastră, prin ordinele inspectorului general sus-invocate și prin publicarea acestora pe site-ul instituției, spre informare publică, a dat posibilitatea tuturor persoanelor atestate, ca până la data de 31 decembrie 2016, să solicite I.S.C. preschimbarea atestatelor și legitimațiilor.

Termenul de 31 decembrie 2016 trebuie interpretat ca un termen de decădere în care domnul putea să solicite preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în cauză.

Față de excepția de nelegalitate invocată de către reclamant, vă rugăm să o respingeți, întrucât așa cum am arătat, susținerile și răspunsurile instituției noastre transmise acestuia (pe care le anexăm) sunt bazate pe prevederile legale în materie, sus-invocate, respectiv Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, și Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016.

Pentru toate aceste considerente, a solicitat instanței de judecată respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

În drept, și-a întemeiat susținerile în baza dispozițiilor noului Cod de procedură civilă și ale Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată.

În probațiune, a solicitat instanței de judecată încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 3.10.2017, reclamantul, în temeiul art. 204 NCPD raportat la art. 28 din Legea nr. 554/2004, a formulat completare (întregire) a acțiunii introductive, în sensul că a solicitat, alături de petitele cererii de chemare în judecată inițială, și anularea art. 70 din Ordinul M.D.R.A.P. nr. 1.895/31.08.2016.

În acest sens, a precizat faptul că a solicitat introducerea în cauză, pe acest petit, pe emitentul actului administrativ, anume Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Fondurilor Europene.

În motivarea cererii de completare a arătat faptul că a contestat legalitatea refuzului pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții de prelungire a valabilității legitimației de responsabil tehnic cu execuția înregistrat la I.S.C. cu nr. 2.946/27.01.2017, precum și dosarul pentru preschimbarea atestatelor și legitimațiilor aliate în perioada de valabilitate de responsabil tehnic cu execuția înregistrat la I.S.C. cu nr. 2.948/27.01.2017.

Refuzul prelungirii și, respectiv, preschimbării a fost fundamentat de către I.S.C. pe art. 70 din Ordinul M.D.R.A.P. nr. 1.895/31.08.2016, potrivit căruia practic încetează calitatea de responsabil tehnic cu execuția (profesia reglementată) pentru persoanele care nu au fost informate suficient încât să depună dosarul de prelungire până în data de 31.12.2016.

În condițiile în care refuzul (pe care subsemnatul îl consideră în continuare, pentru motivele prezentate în acțiune, ca nejustificat) emis de I.S.C. este fundamentat pe acest act

administrativ, în condițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 și în considerarea faptului că mai degrabă ordinul are caracterul unui act administrativ cu caracter normativ decât individual, am formulat plângere prealabilă adresată MDRAPFE.

Acestei plângeri s-a răspuns de către minister prin adresa comunicată subsemnatului sub nr. 105.428/25.09.2017, în sensul că solicitarea este considerată neîntemeiată întrucât a fost respectată Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, iar art. 70 alin. (1) din ordin și-a produs efectele până la data respectivă. Se mai arată că subsemnatul am pierdut efectiv calitatea de responsabil tehnic cu execuția și am posibilitatea de a dobândi din nou o astfel de calitate doar pe bază de examen organizat de I.S.C.

A considerat că, potrivit dispozițiilor că art. 70 alin. (1) din ordin este nelegal pentru următoarele:

Prin art. 70 din Ordinul M.D.R.A.P. practic se reglementează pierderea dreptului de exercitare a profesiei de responsabil tehnic cu execuția exclusiv prin prisma nesolicitării prelungirii într-un termen fix (31.12.2016), termen de care — dată fiind natura de act administrativ secundar a ordinului — persoanele vizate puteau lua cunoștință în mod dificil și chiar cu depășirea acestuia, ceea ce s-a întâmplat și în cazul subsemnatului, precum în cazul multor alți colegi.

Or, prin această normă a actului administrativ unilateral cu caracter normativ se ajunge la o inegalare a drepturilor fundamentale ale subsemnatului, interesând dreptul la muncă și, mai larg, dreptul la viață privată sub aspectul vieții profesionale.

CEDO a statuat că art. 8 din Convenție „protejează dreptul la dezvoltarea personală și dreptul de a stabili și dezvolta relații cu alte persoane și cu lumea înconjurătoare” (*Prelyt împotriva Regatului Unit*, nr. 2.346/02, pct. 61, CEDO 2002-111) și că noțiunea de „viață privată” nu exclude, în principiu, activitățile de natură profesională sau comercială (*C. împotriva Belgiei*, 7 august 1996, pct. 25, Culegere de hotărâri și decizii 1996-111). În definitiv, majoritatea oamenilor au ocazii semnificative de a-și dezvolta relațiile cu lumea înconjurătoare în timpul vieții lor profesionale (*Niernietz împotriva Germaniei*, 16 decembrie 1992, pct. 29, seria A, nr. 251-B). În cauza mai recentă *Bigaeva împotriva Greciei*, citată anterior, Curtea a hotărât că art. 8 poate, de asemenea, să includă încadrarea în muncă, inclusiv dreptul de a avea acces la o profesie.

Ca atare, în speță este incident art. 8 CADOLF, impunându-se verificarea atât a justificării, cât și a proporționalității ingerinței: încetarea efectivă a calității de responsabil tehnic cu execuția, profesie pe care am ales-o și pe care am desfășurat-o ireproșabil zeci de ani și din care îmi câștig existența. De asemenea, pentru a accede la această profesie am depus eforturi considerabile, însemnând studiile universitare necesare, apoi examenul de intrare în profesie și ulterior permanenta pregătire pentru a fi la curent cu noutățile în domeniu.

A considerat că soluția propusă de acest act (pierderea efectivă a dreptului de exercitare a profesiei, cu recăștigarea doar în baza reluării unor proceduri greoaie și costisitoare) este una care nu este justificată, anume nu vizează protejarea unui interes public și, oricum, nu atinge standardul de proporționalitate în raport cu mijloacele utilizate.

Într-adevăr, simpla depășire a unui termen scurt, cu atât mai mult cu cât persoanele vizate nu puteau lua cunoștință de existența acestuia cu ușurință, în pofida faptului că nu există motive efective ținând de lipsa de profesionalism sau pregătire a titularului atestatului, nu atinge aceste standarde.

De altfel, având în vedere că profesia de responsabil tehnic cu execuția este una autorizată, prin raportare la alte profesii similare reglementate strict de lege, o atare soluție radicală nu se mai regăsește pentru restul acestor profesii.

A considerat că sunt încălcate drepturile câștigate prin examenul/concursul de intrare în profesie, fiind adusă atingere prevederilor art. 41 din Constituție referitoare la dreptul la muncă, coroborate cu prevederile art. 53 din Constituție (deoarece au ca rezultat restrângerea exercițiului acestui drept, respectiv exercitarea unei profesii, într-un mod care nu respectă principiul proporționalității), precum și art. 8 CADOLF.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că „alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă nu poate fi interpretată în sensul că orice persoană oricând poate opta pentru exercitarea unei profesii ori a unei meserii sau pentru alegerea oricărui loc de muncă fără a avea pregătirea și calificarea corespunzătoare ori fără a face dovada că a obținut avizul, autorizația sau atestatul, în cazul în care pentru exercitarea unei profesii sau meserii se cere, pe lângă absolvirea studiilor ori calificarea necesară, și acest lucru” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005).

Or, aceste condiții le-am întrunit odată cu emiterea atestatului, nefiind proporțională măsura dispusă prin art. 70 din ordin, prin acesta determinându-se conținutul dreptului fundamental la muncă și viață privată sub aspectul profesional, stabilind o limită neîntemeiată pe rațiuni obiective și deplin justificate. Altfel spus, încetarea calității de profesionist într-un domeniu în care activez și din care îmi câștig existența se produce nu pe criterii de fond, ci pe criterii pur formale și cu depășirea standardului de proporționalitate, mai exact pentru depășirea unui termen fix, impus printr-un act secundar, de care se poate lua cu dificultate cunoștință.

În drept, a invocat dispozițiile menționate în prezenta.

În dovedirea celor susținute, a solicitat instanței de judecată încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 19.10.2017, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., având calitatea de pârât, în contradictoriu cu reclamantul, în temeiul art. 205 și următoarele din Codul de procedură civilă, a formulat întâmpinare, prin care a solicitat, pe cale de excepție și pe fond, respingerea cererii completatoare formulate de către reclamantul, pentru următoarele considerente:

A invocat excepția tardivității cererii completatoare, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 204 alin. (1) din noul Cod de procedură civilă, „Reclamantul poate să își modifice cererea și să propună noi dovezi, sub sancțiunea decăderii, numai până la primul termen la care acesta este legal citat ...”.

A învederat instanței faptul că reclamantul a depus cererea completatoare abia la termenul de judecată din data de 3.10.2017 și nu până la acest termen, astfel încât instanța nu a mai parcurs etapa procedurală de regularizare, iar I.S.C. a fost în imposibilitatea de a-și formula apărările cu privire la noile capete de cerere cuprinse în cererea de completare a acțiunii.

Din această perspectivă, a solicitat instanței admiterea excepției tardivității cererii completatoare și respingerea acesteia ca atare.

De asemenea invocăm excepția inadmisibilității cererii, motivat de următoarele argumente:

A învederat că, în fapt, reclamantul a introdus cererea de chemare în judecată a instituției noastre, având ca obiect obligația de a face, respectiv obligarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. la emiterea unui act administrativ.

Cererea de completare a acțiunii este formulată în contradictoriu cu Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene — M.D.R.A.P.F.E. și are ca obiect „anularea art. 70 din Ordinul M.D.R.A.P. nr. 1.895/31.08.2016.”

A precizat că se află în prezența a două cereri cu obiect diferit, îndreptate împotriva a doi pârâți, respectiv obligația de a

face în contradictoriu cu instituția noastră și anularea unui text dintr-un act normativ, în contradictoriu cu M.D.R.A.P.F.E.

A considerat această cale procesuală ca fiind greșit aleasă, reclamantul putând face o acțiune pe cale separată, cu obiectul precizat în cererea completatoare, împotriva pârâtului MDRAP.

Mai mult, față de obiectul care se regăsește în cererea completatoare, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. nu are calitate procesuală activă, instituția noastră, conform atribuțiilor ce îi revin, punând în aplicare prevederile stabilite prin actele normative incidente, în speță prevederile Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016.

Față de susținerile reclamantului din cuprinsul cererii completatoare, a învederat faptul că pârâtul I.S.C., prin ordinele inspectorului general invocate în cuprinsul întâmpinării față de cererea de chemare în judecată și aflate la dosarul cauzei și prin publicarea acestora pe site-ul instituției, spre informare publică, a dat posibilitatea tuturor persoanelor atestate ca până la data de 31 decembrie 2016 să solicite I.S.C. preschimbarea atestatelor și legitimațiilor, astfel că nu poate fi invocată lipsa de informare, necunoașterea legii sau încălcarea vreunui drept al reclamantului

Întrucât reclamantul nu a solicitat preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 alin. (1) din procedură, respectiv 31.12.2016, aflate la acea dată în valabilitate, acesta se afla în situația prevăzută la art. 70 alin. (1) din procedură, respectiv și-a pierdut calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își mai poate desfășura activitatea, decât în condițiile alin. (2) al aceluiași articol, care reglementează posibilitatea persoanelor care au pierdut calitatea de responsabil tehnic cu execuția să solicite autorizarea conform Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, în vederea exercitării activității de responsabil tehnic cu execuția, respectiv pe bază de examen organizat de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. în urma susținerii unui examen organizat de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.

Pentru toate aceste considerente, a solicitat instanței de judecată respingerea cererii de completare a acțiunii introductive.

În drept, și-a întemeiat cererea în baza prevederilor noului Cod de procedură civilă și altor acte normative incidente.

În probațiune, a solicitat instanței încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 2.11.2017, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene (M.D.R.A.P.F.E.), în temeiul art. 205 din Codul de procedură civilă, a formulat întâmpinare la acțiunea promovată de către, prin care reclamantul a solicitat instanței de judecată să dispună anularea art. 70 din Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016.

Prin prezenta întâmpinare, a solicitat instanței de judecată respingerea acțiunii ca neîntemeiată, având în vedere următoarele:

În prealabil, a menționat faptul că, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. organizează autorizarea și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al responsabililor tehnici cu execuția.

Potrivit art. III alin. (2) din Legea nr. 177/30.06.2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, „în aplicarea prevederilor art. 201, [renumerotat

art. 21 alin. (2) lit. b], în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. va elabora procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția și va prelua de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice lista specialiștilor cu activitate în construcții atestați pentru competența de responsabil tehnic cu execuția și matca aferentă certificatelor de atestare tehnico-profesională emise pe numele acestora. Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

A învederat instanței că, potrivit prevederilor art. V din Legea nr. 177/30.06.2015, „Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 24 ianuarie 1995, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare”.

Așadar, Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, a intrat în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 11 septembrie 2015.

Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică al responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții (denumită în continuare „procedură”), precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, a fost emis în temeiul prevederilor art. III alin. (2) din Legea nr. 177/2015 și în vederea aplicării art. 21 alin. (2) din Legea nr. 10/1995, fiind publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 septembrie 2016.

Proiectul de ordin a fost emis cu respectarea tuturor prevederilor legale privind transparența decizională (Legea nr. 53/2003), fiind postat pe site-ul M.D.R.A.P.F.E. în consultare publică, în perioada 5—26 mai 2016, perioadă în care s-au putut transmite propuneri, sugestii sau opinii pe adresa instituției noastre, cu privire la acest proiect de act normativ.

Începând cu luna octombrie 2016, pe site-ul instituției noastre (la adresa www.mdrap.ro/construcții/atestări-tehnico-profesionale/responsabili-tehnici), a fost publicat anunțul cu privire la apariția ordinului în discuție, inclusiv cele mai importante prevederi extrase din procedura aprobată prin acest ordin.

Mai mult, întrucât în speță nu poate fi invocată necunoașterea legii, rugăm onorata instanță să constate că toate persoanele interesate au fost informate cu privire la iminenta schimbare a procedurii de atestare, pentru aceasta acordându-se un termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2015.

A precizat că, începând cu intrarea în vigoare a prevederilor art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10/1995, republicată, I.S.C. a preluat atribuțiile legale în domeniul autorizării și confirmării periodice a dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția (RTE) atestați.

A învederat faptul că, în acest context legislativ, au fost înregistrate solicitări din partea unor RTE atestați, cu legitimații aflate în perioada de valabilitate sau cu valabilitate expirată, pentru confirmarea dreptului de practică, prin vizarea legitimațiilor.

Pentru a nu produce disfuncționalități în activitatea persoanelor atestate ca RTE a căror valabilitate a legitimațiilor expira începând cu luna ianuarie 2016 sau a celor care doreau să exercite activitatea atestată, dar nu mai aveau legitimații

valabile anterior datei de 1.01.2016, I.S.C. a emis și publicat spre informare publică pe site-ul instituției următoarele:

— Ordinul inspectorului general al I.S.C. nr. 47/29.01.2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 1.07.2016 — perioadă la finalul căreia se preconiza să fie aprobată și publicată procedura. Procedura nu a fost aprobată și publicată până la data de 1.07.2016;

— Ordinul inspectorului general al I.S.C. nr. 393/1.07.2016 pentru modificarea Ordinului inspectorului general al I.S.C. nr. 47/29.01.2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 1.09.2016 — perioadă la finalul căreia se preconiza să fie aprobată și publicată procedura. Procedura nu a fost aprobată și publicată până la data de 1.09.2016;

— Ordinul inspectorului general al I.S.C. nr. 1.498/31.08.2016 pentru modificarea art. 1 din Ordinul inspectorului general nr. 47/2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 31.12.2016;

— Ordinul nr. 1.985 din 29.12.2016 pentru modificarea Ordinului inspectorului general nr. 47/2016 privind prelungirea valabilității legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții a căror valabilitate expiră începând cu data de 1.01.2016 și modalitatea de prelungire a atestării și a valabilității legitimațiilor până la data intrării în vigoare a Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, cu modificările ulterioare — prin care s-a prelungit valabilitatea acestor documente până la 31.05.2017, sub rezerva îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 2 din procedură.

Ordinele inspectorului general al I.S.C. nr. 1.498/31.08.2016 și nr. 1.985/29.12.2016, publicate pe site-ul instituției, au fost emise în aplicarea prevederilor procedurii, pentru a prelungi valabilitatea legitimațiilor până la emiterea autorizațiilor și legitimațiilor emise de I.S.C. pentru persoanele care au depus în termenul stabilit de procedură dosarele de preschimbare a atestatelor și legitimațiilor emise de către pârâtu M.D.R.A.P.F.

Pentru prelungirea valabilității legitimațiilor și confirmarea dreptului de practică, persoanele atestate aveau obligația să depună un dosar având componența identică cu cea a dosarului pentru prelungirea vizei atestării profesionale a specialiștilor în construcții, publicată pe site-ul M.D.R.A.P.F.E. la data emiterii Ordinului inspectorului general al I.S.C. nr. 47/2016.

I.S.C. a publicat pe site-ul instituției, spre informare publică, lista persoanelor care au depus dosar de prelungire a vizei atestării profesionale de RTE, aceasta fiind actualizată permanent.

Potrivit prevederilor art. III alin. (2) din Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/2016 și ale art. 68 alin. (1) din anexa nr. 1 la ordin, „persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții anterior intrării în vigoare a acestui ordin pot solicita Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. până la data de 31 decembrie 2016, preschimbarea atestatelor și legitimațiilor” cu autorizații și legitimații emise de I.S.C.

A învederat instanței că, în conformitate cu dispozițiile art. 70 alin. (1) din procedură, „persoanele care nu au solicitat preschimbarea atestatelor/legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 alin. (1) vor pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își vor mai putea desfășura activitatea.”

Având în vedere toate cele expuse, învedereăm onoratei instanțe că reclamantul nu a solicitat preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 alin. (1) din procedură, respectiv 31.12.2016, acesta aflându-se în situația prevăzută la art. 70 alin. (1) din procedură, respectiv aceea de a-și pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și de a nu își mai putea desfășura activitatea.

Neexercitarea dreptului de depunere a dosarelor de preschimbare a atestatului și a legitimației emise de I.S.C. și de prelungire a vizei atestării profesionale de responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de construcții, până la termenul-limită de 31.12.2016 stipulat de prevederile legale sus-invocate, atrage pierderea calității de responsabil tehnic cu execuția.

A apreciat că, în cazul reclamantului, dispoziția legală mai sus menționată și-a produs deja efectul, persoanele atestate ca RTE și care nu au depus dosar de preschimbare până la data de 31 decembrie 2016 pierzându-și această calitate.

A menționat că dispozițiile art. 70 alin. (2) reglementează posibilitatea persoanelor care au pierdut calitatea de responsabil tehnic cu execuția să solicite autorizarea conform Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016, în vederea exercitării activității de responsabil tehnic cu execuția, respectiv pe bază de examen organizat de către I.S.C.

Având în vedere cele mai sus menționate, a solicitat instanței de judecată să respingă ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantul și să mențină ca temeinic și legal, în totalitate, Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/31.08.2016.

În drept, și-a întemeiat susținerile în baza dispozițiilor art. 205 din Codul de procedură civilă.

În dovedirea susținerilor, a solicitat instanței de judecată încuviințarea probei cu înscrisuri, precum și orice alte probe a căror utilitate ar reieși din dezbateri.

Instanța a încuviințat pentru reclamantă și pentru pârâți proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Analizând probele administrate în cauză, curtea reține că cererea reclamantului este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Reclamantul era titularul certificatului de atestare tehnico-profesională seria N nr. 05138 emis la data de 2.11.1999 pentru competența „responsabil tehnic cu execuția în domeniile construcții poduri și tunele, industriale, căi ferate” cu valabilitate până la data de 22.05.2012.

Reclamantul a adresat pârâtei, Inspectoratul de Stat în Construcții, cererea având ca obiect preschimbarea certificatului de atestare tehnică profesională, seria U, nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și preschimbarea certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999.

Prin adresele nr. 4.479/7.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâta Inspectoratul de Stat în Construcții București cererea administrativă a reclamantului, având ca obiect preschimbarea certificatului de atestare tehnică profesională, seria U, nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și preschimbarea certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999, a fost respinsă întrucât a fost depusă după data de 31.12.2016, cu încălcarea prevederilor art. 68 din Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 emis de ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței.

În Monitorul Oficial nr. 767 din 30 septembrie 2016 a fost publicat Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 pentru

aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003.

Prin dispozițiile art. 68 alin. (1) și art. 70 alin. (1) din acest act normativ s-a stabilit:

„Art. 68. — (1) Persoanele atestate ca responsabil tehnic cu execuția anterior intrării în vigoare a prezentei proceduri pot solicita, până la data de 31 decembrie 2016, preschimbarea atestatelor și legitimațiilor cu autorizații și legitimații emise de I.S.C.

Art. 70. — (1) Persoanele care nu au solicitat preschimbarea atestatelor/legitimațiilor în termenul prevăzut la art. 68 vor pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își vor mai putea desfășura activitatea.”

Reiese așadar din cuprinsul celor două articole:

— stabilirea unui termen de trei luni de la data publicării în Monitorul Oficial în care se putea realiza preschimbarea atestatelor și legitimațiilor cu autorizații și legitimații emise de I.S.C.;

— sancțiunea care intervine în cazul nerespectării termenului menționat era pierderea calității de responsabil tehnic.

Prin art. III alin. (2) din Legea nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții s-a stabilit:

„În aplicarea prevederilor art. 20¹ alin. (2) lit. b), în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. va elabora procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția și va prelua de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice lista specialiștilor cu activitate în construcții atestați pentru competența de responsabil tehnic cu execuția și matca aferentă certificatelor de atestare tehnico-profesională emise pe numele acestora. Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice*.”

Curtea constată că acțiunea reclamantului este întemeiată în ceea ce privește conținutul art. 70 alin. (1) din Ordin în raport cu următoarele argumente:

1. Dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă stabilesc: „Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”

Prin dispozițiile legale care au stat la baza emiterii ordinului emitentul acestuia a fost abilitat să elaboreze „Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția”.

Or, prin dispozițiile art. 70 alin. (1) pârâțul a stabilit o sancțiune care depășea limitele competențelor care îi fuseseră conferite — pierderea calității dobândite în temeiul legii ca urmare a nerespectării unui aspect formal — preschimbarea atestatului și a legitimației.

Dobândirea calității de responsabil tehnic implică respectarea unor condiții esențiale de fond și de formă astfel că sancțiunea pierderii acestei calități nu poate interveni decât în cazul în care vreuna dintre condițiile inițiale care au stat la baza dobândirii respectivei calități nu mai este îndeplinită. Așadar, pierderea calității dobândite în temeiul legii nu poate interveni exclusiv ca o consecință a nerespectării unui aspect formal fără

legătură cu condițiile de fond și de formă necesare pentru dobândirea și păstrarea acestei calități — formularea unei cereri de preschimbare a atestatului și a legitimației.

2. Dispozițiile art. 53 din Constituția României stabilesc:

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Din cuprinsul acestor prevederi reiese cu claritate că pentru a se ajunge la restrângerea exercitiului unor drepturi trebuie îndeplinite anumite condiții esențiale, iar prima dintre acestea vizează faptul că o astfel de limitare poate fi dispusă numai prin lege.

În cauză este în discuție dreptul reclamantului de a-și exercita profesia, drept dobândit în anul 1999 și prelungit în condițiile legii până în anul 2015. Astfel cum Curtea a reținut deja prin legea care a stat la baza emiterii ordinului contestat, nu a fost stabilită o astfel de restrângere a dreptului de a exercita profesia de responsabil tehnic, aceasta fiind stabilită prin actul normativ secundar, astfel că această primă condiție este îndeplinită.

O a doua condiție privește necesitatea ca restrângerea să fie necesară pentru apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

În cauză nu reiese că prin sancțiunea stabilită emitentul actului normativ secundar atacat a avut în vedere protecția vreuneia dintre aceste valori. Analizând ansamblul reglementării pare că singurul scop avut în vedere este acela al preschimbării cu operativitate al atestatelor aflate în perioada de valabilitate.

De asemenea Curtea constată că nu este îndeplinită nici condiția proporționalității între scopul vizat de norma în discuție și sancțiunea prevăzută de aceasta pentru atingerea respectivului scop.

Chiar ordinul în discuție prevede distincția între:

— suspendarea autorizației — întreruperea temporară — pe o perioadă limitată de timp — a efectelor autorizației;
— anularea autorizației — desființarea actului, respectiv încetarea definitivă a efectelor juridice produse de autorizație.

Cu privire la dispozițiile art. 68 alin. (1) Curtea constată că acestea nu stabilesc sancțiunea aplicabilă, ci doar termenul în care putea fi realizată preschimbarea. Or, stabilirea unui termen de 3 luni nu constituie prin ea însăși încălcarea dreptului reclamantului la exercitarea profesiei, fiind prevăzută pentru realizarea cu celeritate a activității de preschimbare.

3. Dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă stabilesc: „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.”

Reglementarea instituită prin art. 68 alin. (1) nu răspunde exigențelor instituite de aceste dispoziții legale, sancțiunea stabilită nefiind nici stabilită de actul normativ principal și nici necesară pentru atingerea obiectivului vizat.

Concluzionând, dispozițiile art. 68 alin. (1) din ordinul emis de pârât încalcă două dintre condițiile generale ale legalității unui act administrativ, și anume:

— respectarea supremației Constituției în emiterea actului administrativ;

— respectarea legalității în adoptarea actului administrativ.

În raport cu toate aceste aspecte Curtea va admite în parte acțiunea, va anula dispozițiile art. 70 alin. (1) din Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003.

În aceste condiții, prin anularea art. 70 alin. (1) din Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, curtea reține că adresele nr. 4.479/7.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâta Inspectoratul de Stat în Construcții București rămân lipsite de suport legal, fiind emise cu exces de putere în accepțiunea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c), i) și n) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Totodată, curtea reține că pârâta, Inspectoratul de Stat în Construcții București, a soluționat cererea reclamantului având ca obiect preschimbarea certificatului de atestare tehnică profesională, seria U, nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și preschimbarea certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999 prin raportare la un argument juridic nelegal de ordin formal, constând în faptul că reclamantul a formulat această cerere după data de 31.12.2016, cu încălcarea prevederilor art. 68 din Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 emis de ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței.

Așadar, nu a existat din partea pârâtei, Inspectoratul de Stat în Construcții București, o examinare reală, pe fondul acesteia, a cererii reclamantului, având ca obiect preschimbarea certificatului de atestare tehnică profesională, seria U, nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și preschimbarea certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999.

Admiterea acțiunii va fi doar parțială pentru că, în pofida susținerii reclamantului, consecința nelegalității adreselor nr. 4.479/7.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâta Inspectoratul de Stat în Construcții București nu poate fi obligarea directă a acestei pârâte să elibereze reclamantului certificatul de atestare tehnică profesională, seria U, nr. 09032/22.05.2012 preschimbabil și a legitimației aferente, precum și certificatul de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999 preschimbabil.

Chiar dacă dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004 consacră caracterul de plină jurisdicție a contenciosului administrativ, conferind posibilitatea instanței de contencios să reformeze decizia administrativă, Curtea apreciază că aceasta poate avea loc doar în măsura în care eventuala obligare a pârâtului la soluționarea cererii reclamantului ar prezenta caracter exclusiv formal, lipsind litigiul de finalitatea sa firească.

Or, în speță, această situație nu se regăsește.

Aceasta întrucât pârâțul, Inspectoratul de Stat în Construcții București, nu a analizat fondul dreptului pretins de reclamant, rezumându-se la emiterea adreselor nr. 4.479/7.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 prin prisma formulării cererii din data de 31.12.2016, cu încălcarea prevederilor art. 68 din Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 emis de ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul, cu, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții București, cu sediul în București, strada C.F. Robescu nr. 23, sectorul 3, și Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, Latura Nord, sectorul 5.

Dispune anularea art. 70 din Ordinul nr. 1.895/2016 din 31 august 2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003.

Dispune anularea adreselor nr. 4.479/7.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de către pârâta, Inspectoratul de Stat în Construcții.

Dispune obligarea pârâtei, Inspectoratul de Stat în Construcții, să emită un act administrativ prin care să soluționeze pe fond cererea reclamantului de preschimbare a certificatului de atestare tehnică profesională, seria U, nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și de preschimbare a certificatului de atestare seria N nr. 05138/2.11.1999.

Respinge, în rest, cererea ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 13.02.2018, în ședință publică.

PREȘEDINTE

O.S.

Grefier,

A.C.F.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 2.811
Ședința publică din 25 iunie 2020

Dosar nr. 2.738/2017

Președinte: G.A.F. — judecător
C.I. — judecător
M.I.I. — judecător
M.C.O. — magistrat-asistent

S-au luat în examinare recursurile formulate de Inspectoratul de Stat în Construcții și de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației împotriva Sentinței nr. 596 din 13 februarie 2018 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns intimatul-reclamant, reprezentat de avocat din cadrul SCPA Radu și Asociații, lipsind recurenții-pârâți Inspectoratul de Stat în Construcții și Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației Publice.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând că ambele recursuri au fost declarate cu respectarea termenului prevăzut de lege, că recursul formulat de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației Publice a fost timbrat, că recurentul-pârât Inspectoratul de Stat în Construcții nu a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 lei, deși a fost citat cu mențiunea îndeplinirii acestei obligații, și că intimatul-reclamant a depus întâmpinare față de ambele recursuri, care a fost comunicată părților adverse.

Intimatul-reclamant, prin avocat, depune la dosar practică judiciară de la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Nefiind cereri prealabile de formulat, Înalta Curte, din oficiu, ridică excepția netimbrării recursului formulat de Inspectoratul de Stat în Construcții și acordă cuvântul părții prezente asupra acesteia și asupra ambelor recursuri, în eventualitatea timbrării recursului ISC până la finalul ședinței de judecată.

Intimatul-reclamant, prin avocat, solicită admiterea excepției, cu consecința anulării recursului formulat de Inspectoratul de Stat în Construcții.

Pe fondul recursurilor, pune concluzii de respingere a acestora, cu consecința menținerii sentinței recurate, ca fiind temeinică și legală, pentru cele arătate în întâmpinare. Solicită a se avea în vedere faptul că Hotărârea nr. 2.775 din 25 octombrie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Suceava în Dosarul nr. 2.686/86/2017, pe care Inspectoratul de Stat în Construcții a anexat-o cererii de recurs, nu este incidentă în cauză, având în vedere că prin acțiunea ce a vizat respectiva cauză nu s-a solicitat și anularea art. 70 din Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 1.895/2016.

În combaterea recursurilor, invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Menționează că își rezervă dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

ÎN ALTA CURTE,

asupra recursurilor de față,
din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Obiectul acțiunii. Hotărârea pronunțată de prima instanță

1.1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, la data de 7.04.2017, reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții:

— obligarea pârâtului să procedeze la analizarea dosarelor înaintate de reclamant și înregistrate la ISC cu nr. 2.948/27.01.2017 și nr. 2.946/27.01.2017 și la emiterea unei decizii de autorizare a sa,

— obligarea pârâtului să procedeze la preschimbarea certificatului de atestare tehnică profesională seria U nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și la preschimbarea certificatului de atestare seria N nr. 05138/02.11.1999, acte emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului pentru competența de responsabil tehnic de execuție, într-un certificat de autorizare și legitimația aferentă, acte emise de ISC pentru competența de responsabil de execuție în domeniul Construcții rutiere și drumuri cu valabilitate începând de la data depunerii și înregistrării dosarelor la ISC cu nr. 2.946 și 2.948/27.01.2017.

La termenul de judecată din 3.10.2017, reclamantul a formulat cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat anularea art. 70 din Ordinul MDRAP nr. 1.895/31.08.2016 și introducerea în cauză, în calitate de pârât, și a emitentului ordinului, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Fondurilor Europene.

1.2. Prin Sentința civilă nr. 596 din 13 februarie 2018, Curtea a admis în parte cererea de chemare în judecată.

A anulat art. 70 din Ordinul nr. 1.895/31.08.2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003.

A anulat adresele nr. 4.479/7.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții.

A obligat pârâta Inspectoratul de Stat în Construcții să emită un act administrativ prin care să soluționeze pe fond cererea reclamantului de preschimbare a certificatului de atestare tehnică profesională, seria U nr. 09032/22.05.2012 și a legitimației aferente, precum și de preschimbare a certificatului de atestare seria N nr. 05138/02.11.1999.

A respins în rest cererea ca neîntemeiată.

2. Cererile de recurs

Împotriva acestei sentințe, pârâții Inspectoratul de Stat în Construcții și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice au formulat, fiecare, recurs.

2.1. Pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, solicitând casarea în parte a hotărârii recurate și, în urma rejudecării fondului, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

După ce a prezentat situația de fapt, a arătat recurentul că emiterea Ordinului MDRAP nr. 1.895/2016 nu a impus restrângerea efectivă a unui drept, ci a prevăzut doar un termen de decădere în care reclamantul trebuia să îndeplinească o procedură administrativă, respectiv depunerea dosarului de atestare și a legitimației de responsabil tehnic cu execuția, astfel că aprobarea ordinului menționat nu trebuie analizată din perspectiva dispozițiilor art. 53 din Constituția României.

Termenul la care face trimitere art. 70 din procedură, deși este un termen de decădere, nu are caracterul sancționator reținut de prima instanță, existând obligația legală pentru toți

responsabilii tehnici cu execuția să respecte normele impuse pentru desfășurarea unei activități.

Noua procedură derulată de ISC îi conferă intimatului aceleași drepturi ca și cele pe care le avea anterior emiterii Ordinului nr. 1.895/2016, nefiind contestată calitatea sa de inginer constructor, ci a fost supusă unor cerințe atestarea în calitate de RTE pe care a pierdut-o prin neexercitarea dreptului de preschimbare a atestatului în termenul stabilit de art. 68 alin. (1).

2.2. Pârâtul Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, solicitând casarea hotărârii și, în rejudecare, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

A precizat recurentul-pârât că Ordinul nr. 1.895/2016, contestat de reclamant, a fost emis în aplicarea art. III alin. (2) din Legea nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, prevederi ce au determinat schimbarea competenței în ceea ce privește autorizarea responsabililor tehnici cu execuția și a diriginților de șantier, precum și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al acestora, de la MDRAP la Inspectoratul de Stat în Construcții și implicit obligații din partea persoanelor atestate ca responsabil tehnic impuse prin procedura aprobată de autoritatea care de altfel îi autorizase inițial — MDRAP.

Pentru a nu produce disfuncționalități în activitatea persoanelor atestate ca RTE atestați a căror valabilitate a legitimațiilor expira începând cu luna ianuarie 2016 sau a celor care doreau să exercite activitatea atestată, dar nu mai aveau legitimații valabile anterior datei de 1.01.2016, ISC a emis și publicat mai multe ordine pe site-ul instituției.

Astfel, prin Ordinul nr. 47/29.01.2016 al inspectorului general al ISC s-a prelungit valabilitatea legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, a căror valabilitate expira începând cu 1.01.2016, până la data de 1.07.2016.

Prin Ordinul nr. 393/01.07.2016 al inspectorului general al ISC pentru modificarea Ordinului nr. 47/29.01.2016 s-a prelungit valabilitatea documentelor până la data de 01.09.2016, perioadă până la care se preconizau aprobarea și publicarea procedurii.

Prin Ordinul nr. 1.498/31.08.2016 pentru modificarea art. 1 din Ordinul nr. 47/29.01.2016 s-a prelungit valabilitatea documentelor până la 31.12.2016.

Prin Ordinul nr. 1.985/29.12.2016 al inspectorului general al ISC s-a prelungit valabilitatea legitimațiilor responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții care expiră începând cu data de 1.01.2016, până la data de 31.05.2017, sub rezerva depunerii la ISC a dosarului de prelungire a vizei profesionale.

Ordinele inspectorului general al ISC nr. 1.948/2016 și nr. 1.985/2016 au fost emise în aplicarea prevederilor procedurii, pentru a prelungi valabilitatea legitimațiilor până la emiterea autorizațiilor și legitimațiilor emise de ISC pentru persoanele care au depus în termenul stabilit de procedură dosarul de preschimbare a atestatelor și legitimațiilor emise de MDRAPFE.

Pentru prelungirea valabilității legitimațiilor și confirmarea dreptului de practică, persoanele atestate aveau obligația de a depune un dosar având componentă identică cu cea a dosarului pentru prelungirea vizei atestării profesionale a specialiștilor în construcții.

Potrivit prevederilor art. III alin. (2) Ordinul MDRAP nr. 1.895/2016 publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 767 din 30 septembrie 2016, s-a prevăzut în sarcina persoanelor atestate ca RTE cu execuția lucrărilor de construcții anterior intrării în vigoare a acestui ordin obligația ca până la data de 31 decembrie 2016 să solicite preschimbarea atestatelor și legitimațiilor dobândite anterior cu autorizații și legitimații emise în conformitate cu prevederile procedurii nou-reglementate.

Potrivit art. 70 alin. (1), persoanele care nu au solicitat preschimbarea atestatelor/legitimațiilor în termenul prevăzut de art. 68 alin. (1) vor pierde calitatea de responsabil tehnic cu execuția și nu își vor mai putea desfășura activitatea.

Intimatul-reclamant nu a solicitat preschimbarea atestatelor și legitimațiilor în termenul prevăzut de art. 68 alin. (1) din procedură, 31.12.2016, ceea ce atrage pierderea calității de RTE.

Contrar celor reținute de prima instanță, emiterea Ordinului nr. 1.895/2016 nu a impus restrângerea efectivă a unui drept, ci a prevăzut doar un termen de decădere în care recurentul trebuia să îndeplinească o procedură administrativă, aprobarea acestui ordin neputându-se analiza din perspectiva art. 53 din Constituția României.

Termenul la care se face trimitere în art. 70, deși este un termen de decădere, nu are caracterul sancționator reținut de prima instanță, existând obligația legală pentru toți responsabilii tehnici cu execuția de a respecta normele impuse pentru desfășurarea acestei activități, cu atât mai mult cu cât procedura a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 70 alin. (2) reglementează posibilitatea persoanelor care au pierdut calitatea de responsabil tehnic cu execuția să solicite autorizarea conform procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de liberă practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor în construcții, respectiv pe bază de examen organizat de Inspectoratul de Stat în Construcții.

3. Apărările formulate de intimatul-reclamant

Intimatul-reclamant a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursurilor, ca nefondate.

4. Decizia instanței de recurs

4.1. Înalta Curte, examinând hotărârea atacată în raport cu prevederile legale incidente, în ceea ce privește recursul pârâtului Inspectoratul de Stat în Construcții, urmează a analiza, cu prioritate, conform art. 248 din Codul de procedură civilă, în condițiile art. 499 din Codul de procedură civilă, excepția netimbrării recursului.

Deși recurentului-pârât i s-a pus în vedere, prin adresa instanței din 12.02.2020, să facă dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 lei, conform art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, acesta nu s-a conformat dispozițiilor instanței. Potrivit art. 33 din aceeași ordonanță, taxele de timbru se plătesc anticipat.

Conform art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cerințele menționate la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.

De asemenea, potrivit art. 197 din Codul de procedură civilă, „În cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atașează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii.”

Prin urmare, având în vedere faptul că recurentul-pârât Inspectoratul de Stat în Construcții nu și-a îndeplinit obligația de timbrare a recursului, ce îi revenea conform prevederilor legale arătate, Înalta Curte va anula recursul, ca netimbrat.

4.2. În ceea ce privește recursul pârâtului Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate, a apărărilor invocate prin întâmpinare și în raport cu dispozițiile legale incidente, Înalta Curte constată că este nefondat.

Intimatul-reclamant a investit instanța de contencios administrativ cu o acțiune având ca obiect anularea art. 70 din Ordinul nr. 1.895/31.08.2016 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și a adreselor nr. 4.479/07.02.2017 și nr. 10.386/27.03.2017 emise de pârâtul Inspectoratul de Stat în Construcții și obligarea pârâtului ISC să soluționeze pe fond cererea sa de preschimbare a certificatului de atestare tehnică profesională.

Înalta Curte apreciază că sancțiunea instituită prin dispozițiile art. 70 din Ordinul MDRAP nr. 1.895/31.08.2016 este excesivă, actul administrativ reflectând în atare context excesul de putere manifestat cu prilejul reglementării.

O atare concluzie se desprinde din faptul că, prin Ordinul nr. 1.895/31.08.2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții, precum și pentru modificarea Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea

tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, a fost elaborată amănunțit procedura de autorizare ca responsabil tehnic cu execuția, fiind detaliate condițiile dobândirii calității de RTE, precum și cazurile în care se suspendă ori se anulează autorizația de RTE.

Prin dispozițiile art. 11 și următoarele din Ordinul nr. 1.895/31.08.2016 se prevede faptul că autorizarea responsabililor tehnici cu execuția se face numai în urma examenului organizat de ISC, la care pot participa candidații care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 10 din același act administrativ.

Odată dobândit dreptul de practică a profesiei de responsabil tehnic cu execuția, emitentul ordinului prevede confirmarea periodică a dreptului de practică a titularilor de autorizații de responsabili tehnici cu execuția, procedură stabilită prin dispozițiile art. 44—46 din ordin.

Capitolul VII din ordin, Aplicarea sancțiunilor, reglementează condițiile în care se poate dispune suspendarea sau anularea autorizațiilor de responsabil tehnic cu execuția, după cum urmează:

„Art. 58. — (1) *Suspendarea autorizației/autorizațiilor de responsabil tehnic cu execuția* se poate dispune pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni și 12 luni în următoarele situații:

a) în situația încălcării oricăreia dintre prevederile art. 51 lit. a)—d) și lit. f) și/sau ale art. 52, constatate și consemnate în procesul-verbal de control și inspecție, potrivit legii, de către organele de control ale I.S.C.;

b) în situația încălcării prevederilor art. 41, art. 42 alin. (1) și/sau ale art. 53;

c) ca urmare a propunerii comisiei de autorizare care a analizat dosarul depus în vederea confirmării dreptului de practică;

d) ca urmare a propunerii comisiei de autorizare care a analizat concluziile procesului-verbal întocmit în urma procesului de supraveghere periodică a activității responsabilului tehnic cu execuția autorizat.

(2) Suspendarea autorizației/autorizațiilor de responsabil tehnic cu execuția se poate dispune pentru o perioadă de 12 luni în următoarele cazuri:

a) titularul exercită activitatea în afara domeniului/subdomeniului de autorizare;

b) *titularul nu prelungeste dreptul de practică în termenii prezentei proceduri, dar desfășoară activitatea de responsabil tehnic cu execuția;*

c) responsabilul tehnic cu execuția se sustrage supravegherii periodice a activității autorizate.

(3) În situația încălcării art. 51 lit. g) constatată și consemnată în procesul-verbal de control și inspecției, potrivit legii, de către organele de control ale I.S.C. pe parcursul desfășurării activității specifice, suspendarea autorizației/autorizațiilor se dispune, până la data înregistrării la I.S.C. a copiei legitimației valabile de electrician autorizat, respectiv a legitimației valabile de instalator autorizat în gaze naturale, emisă de autoritatea națională de reglementare competentă, potrivit legii.

(4) Suspendarea autorizației/autorizațiilor de responsabil tehnic cu execuția se poate dispune în situația în care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, i-a fost aplicată titularului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi (dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii), pe perioada dispusă de instanță.

(5) Suspendarea se anulează prin ordin al inspectorului general al I.S.C. atunci când se constată încetarea stării care a dus la aplicarea sancțiunii de suspendare a autorizației sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive.”

„Art. 59. — *Anularea autorizației de responsabil tehnic cu execuția* se poate dispune în următoarele situații:

a) titularul a verificat și a acceptat lucrările executate sub nivelul stabilit pentru cerințele fundamentale stabilite prin Legea

nr. 10/1995, republicată, cu modificările ulterioare, și care au dus la un caz de accident tehnic favorizat de neefectuarea corectă a verificărilor de calitate de către acesta, accident soldat cu victime umane în perioada de execuție și de utilizare, sau care au dus la afectarea integrității corporale cu consecințe iremediabile;

b) titularul a verificat și a acceptat lucrările executate sub nivelul stabilit pentru cerințele fundamentale stabilite prin Legea nr. 10/1995, republicată, cu modificările ulterioare, și care au pus în pericol viața și sănătatea oamenilor;

c) titularul a verificat și a acceptat lucrările executate sub nivelul stabilit pentru cerințele fundamentale stabilite prin Legea nr. 10/1995, republicată, cu modificările ulterioare, și care au dus la accidente cu consecințe grave asupra mediului înconjurător;

d) în cazul constatării săvârșirii faptelor prevăzute la art. 35 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, printr-o hotărâre definitivă a instanțelor de judecată competente;

e) în situația în care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, i-a fost aplicată titularului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi (dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii);

f) titularul îndeplinește condițiile pentru a treia suspendare pe o perioadă limitată, în ultimii 5 ani;

g) titularul desfășoară activitate de responsabil tehnic cu execuția în perioada în care autorizația este suspendată;

h) titularul exercită activitatea de responsabil tehnic cu execuția la obiective pentru care nu a fost emisă autorizație de construire, la obiective a căror autorizație de construire este expirată sau la obiective care nu respectă prevederile autorizației de construire.”.

Rezultă, așadar, din ansamblul reglementării cuprinse la capitolul VII faptul că sancțiunea neîndeplinirii obligațiilor circumscrise confirmării periodice a dreptului de practică a titularilor de autorizații RTE este cea a suspendării autorizației și numai în situația în care titularul autorizației RTE suspendate a înregistrat trei suspendări pe o durată de 5 ani ori desfășoară activitate de responsabil tehnic cu execuția în perioada în care autorizația este suspendată se poate proceda la anularea autorizației de RTE.

Cu toate acestea, prin dispozițiile art. 70 alin. (1) din Ordinul nr. 1.895/31.08.2016 se prevede sancțiunea anulării autorizației de responsabil tehnic cu execuția pentru încălcarea obligației de a solicita preschimbarea atestatelor și legitimațiilor cu autorizații și legitimații emise de ISC, sancțiune ce în mod corect a fost apreciată de prima instanță ca fiind excesivă, fiind evident că principiul proporționalității, aplicabil și în cazul elaborării actelor administrative cu caracter normativ (conform art. 68 din Legea nr. 24/2000) și în raport cu care se apreciază existența excesului de putere cu prilejul reglementării, a fost încălcat cu prilejul edictării dispozițiilor art. 70 din Ordinul nr. 1.895/31.08.2016.

4.3. Față de considerentele expuse, Înalta Curte, în temeiul art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă și, respectiv, art. 496 alin. (1) din Codul de procedură civilă, urmează a anula recursul ISC, ca netimbrat, și a respinge recursul MDRAP, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECIDE:

Anulează recursul formulat de Inspectoratul de Stat în Construcții împotriva Sentinței nr. 596 din 13 februarie 2018 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca netimbrat.

Respinge recursul formulat de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației Publice împotriva aceleiași sentințe, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 iunie 2020.

Judecător,

G. A. F.

Judecător,

C. I.

Judecător,

M. I. I.

Magistrat-asistent,

M. C. O.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

